

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice št. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vzeta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
pôpust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
60 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 56.

V Ljubljani v torek 6. maja 1884.

Tečaj I.

V Ljubljani, 6. maja.

Bridka izguba je zadela presvetlo cesarsko rodbino. V nedeljo 4. maja ob 5 $\frac{1}{4}$ uri popoldne je v zlati Pragi umrla vdova cesarja Ferdinanda I., Nj. veličanstvo cesarica Marija Ana.

Rodila se je visoka gospa 19. sept. 1803 tedanjemu piemonteškemu kralju Viktorju Emanuelu I. in njegovi soprogi, nadvojvodinji Mariji Tereziji. L. 1831 (27. febr.) se je omožila z avstrijskim prestolonaslednikom Ferdinandom, pet let kasneje (12. sept. 1836) so jo v Pragi kronali za kraljico češko. Uže leto prej, po smrti cesarja Franca I. (2. marca 1835), nastopi Ferdinand cesarsko vladno ter je gospodoval tako ljudomilo, da mu je zgodovina podelila najlepši priimek: „Dobrotljivi.“ Blaga cesarica je podpirala visokega soproga v njegovem dobrodejstvu. Ko je potem počil krvavi upor l. 1848, odpovedal se je cesar Ferdinand 2. dec. 1848 v Olomucu prostovoljno svojemu cesarskemu dostojanstvu na korist svojemu nečaku, našemu sedanjemu vladarju Francu Jožefu. Odsihmal živela sta presvetla zakonska skoraj neprenehoma v Pragi, v kraljevem gradu na Hradčinu. Le pruska invazija l. 1866 jih je prisilila, bežati iz ljubljene mesta, — podala sta se v oddaljeni Inomost. L. 1875, 29. junija, umrl je cesar Ferdinand, tedaj je plemenita njegova soproga ga preživela še za devet let. Ostale svoje dni porabila je visoka gospa, kakor je bila vajena uže prej, v blage namene — po vsem cesarstvu je slovela njena pobožnost in dobrotljivost, in zlasti ubožne občine, katere so potrebovale novcev za cerkvene ali šolske zgradbe, niso nikdar zastoj podpore prosile pri presvetli zasebnici v praškem kraljevem gradu. Pozabiti ne smemo, da se je cesarica Marija Ana večkrat spominjala tudi proslincev z Kranjskega ter da je bila posebno naklonjena trgu Postojini.

Presvetla cesarska rodbina je globoko užaljena po nemili izgubi, ž njo vred pa žalujejo vsi svojemu vladarju verno udani avstrijski narodi.

Položaj na Hrvatskem.

Iz Zagreba, 4. maja.

Le še nekoliko dnij in hrvatski sabor nadaljeval bode svoje pred par meseci tako nenadoma pretrgano zasedanje. Ako nas ne varajo okolnosti, videli bomo tudi v predstoječi sesiji v našem zakonodajnem zboru one burne prizore, ki so postali uže tako rekoč specijaliteta hrvatskega deželnega zbora.

Pripoveda se, da je neki vodja naše opozicije nedavno izjavil, „da je sedaj prišla doba, da se boj z Madjari z vsemi močmi začne; narod hrvatski naj pokaže, da-li ima dovoljno moč življenja, — ako ne, potem da je bolje, da izgine čim prej.“ Ta izjava ne sme se smatrati kot program jedinca, opozicija resno snuje o borbi. Takov je položaj v očigled bodočega sabora.

Za pravično stvar! tako se glasi parola, s kojo se ima narod hrvatski voditi v borbo *à outrance* proti Madjarski. Res je tako; ali kje so sredstva za borbo? Dober vojvoda spušta se v bitko le tedaj, ako so okolnosti ugodne; tako tudi moder politik le tedaj agresivno postopa, ako mu je slabost nasprotnikova porok za uspeh. V tem oziru pa je položaj Hrvatske nasproti Madjarski danes neugodnejši nego kedaj. Bilo bi nespartno, ne ozirati se na okolnosti, da Madjarska v celi monarhiji predstavlja najmočnejši faktor, s katerim se celo krona pogostoma pobota. Kakov bode izid našega boja v takovih razmerah?

Pravična stvar mora konečno zmagati! — Gotovo, vsak list zgodovine nas uči, da je v borbi naroda proti svojemu tiranu vselej prvi slavil zmago; drugače pa stoji stvar, ako se bori narod proti narodu: v tem slučaju odločila je zmago vselej surova sila in moč, a da premoč ni na naši strani, tega pač ne bode tajil niti najvročejši opozicionalec. Govorili bi proti našemu prepričanju, ako bi tajili, da se z madjarske strani marsikaj zgodi, kar gotovo ne pospešuje prijateljstva med

obema deželama, da, kar celó v nasprotju stoji z duhom obstoječega zakona; no priznati moramo, da je vedno bil karakteristični znak hrvatske politike, o nepravem času zahtevati ter zopet o nepravem času popuščati.

Pa ako tudi priznavamo, da smo pogosto zamudili, upotrebiti pravi moment v našo korist, vendar ne moremo tajiti, da nam je še mnogo bolj škodovala okolnost, da smo previsoko cenili naše moči in da nas šovinizem, ki ravno sedaj pri nas tako krepko poganja, utegne potegniti v poguben vrtinec. Tako lahkomisljeno postopanje mora vsak rodoljub z vsemi močmi zavirati. Tudi pri drugih, mogočnejših narodih stopali so v takem nevarnem času najprosvetljenejši duhovi v borbo proti nerazumnemu šovinizmu. Gotovo se še vsakdo spominja one usodne seje francoske komore leta 1870, v katerej je Adolphe Thiers poslance s povzdignjenimi rokami prosil, naj Francoske ne tirajo tako lahkomumno v dvojbini boj, in kako se mu je zaničljivo odgovarjalo, naj si poišče sedež v pruskem deželnem zboru. In vendar je bilo mnogo verjetnejše, da bode Francoska, spominjajoč se slavnih vojsk Ludovika XIV., Napoleona I. in tudi Napoleona III., porazila Nemčijo, nego-li je mogoče verjeti, da bode Hrvatska želje in cilje svoje opozicije oživotvorila proti volji Madjarske in Avstrije, kajti to, kar je prav za prav zrna političnega programa te stranke, dá se uresničiti le na razvalinah ne samo Madjarske, nego cele monarhije. In kamo je Francosko pritiral oni šovinizem, ki je tedaj kričal: *à Berlin, à Berlin!* Nij-li morebiti za vselej uničil nekdanje mogočnosti ponosne Francije?

Tako so postopali modri politiki pri drugih narodih, in po Thiersovem vzgledu moral bi tudi pri nas vsak domoljub vršiti svojo dolžnost nasproti svoji domovini. Narod hrvatski mučil in trudil se je neizmerno, predno si je priboril sedanji položaj, predno si je osigural bodočnost. Bila bi lahkomisljena igra, stavljati na jedno karto plod stoletnega narodnega dela. Hrvatska naj ne išče rešitve v

Listek.

Strašno maščevanje.

(Ruski spisal Nikolaj Vasiljevič Gógolj, poslovenil K. Štrekelj.)

(Dalje.)

Katarina se zamisli. — Naj ti tudi odprem, verig ti ne morem razkovati.

— Verig se ne bojim, začne oni: — ti praviš, da so mi zakovali noge in roke? Ne, oslepel sem jim oči, in mesto roke izstegnili sem suho drvo; no, poglej sama: na meni sedaj ni nobene verige! reče on in stopi na sredo ječe: — tudi teh sten bi se jaz ne bal in šel bi skozi nje, ali tvoj mož ne vé, kake stene so to: sezidal jih je svet puščavnik, in nobena nečista moč ne more od tod izpeljati jetnika, ako ne odpre z ravno istim ključem, s katerim je zaklepal sveti mož svojo celico. Ravno tako celico hočem si tudi jaz narediti, jaz neslišani grešnik, kader bom prost.

— Čuj; jaz te izpustim; če me pa prevariš? reče Katarina in se ustavi pred vratmi:

— in če postaneš zopet hudičev brat, mesto da bi se spokoril?

— Ne, Katarina, dolgo mi tako ne ostane več živeti; blizek je moj konec tudi brez kazni. Ali morda misliš, da se sam izročim večnemu trpljenju?

Ključnice zarožljajo. — Z Bogom! Ohrani te usmiljeni Bog, dete moje! reče čarovnik in jo poljubi.

— Ne dotikaj se me, neslišani grešnik; otidi brzo!... reče Katarina.

In on je uže zginil.

„Ispustila sem ga,“ reče ona ter se prestraši in bojazljivo opazuje stene: „Kaj bodem odgovorila možu? Po meni je, ne ostane mi družega, nego živi položiti se v grob!“ Katarina zajeci in toliko da ne pade na panj, kjer je sedel jetnik. „Ali rešila sem mu dušo,“ reče potihoma, „naredila sem Bogu prijetno delo; pa moj mož... prvič sem ga prevarila. O, kako strašno, kako težko mi bo, govoriti pred njim neresnico! Nekdo gre! to je on! to je mož!“ vskligne ona obupno in pade brez zavesti na tla.

VII.

— To sem jaz, ljuba moja hči! To sem jaz, srcece moje! zasliši Katarina, ko se zopet zavé, ter zagleda pred seboj staro služnico. Žena se je nagnila nad njo, zdelo se je, da nekaj šepetá; potegnila je nad njo suho svojo roko in močila jo s hladno vodo.

— Kje sem? reče Katarina, vzdigne se ter pogleda okrog; — pred menoj šumi Dnèper, za menoj so gore... Kam si me prepeljala, žena?

— Jaz te nisem prepeljala, jaz sem te izpeljala; na mojih rokah sem te nesla iz zagatne kleti: s ključem sem zaklenila duri, da bi te ne bil gospod Danilo pokaral.

— Kje je ključ? reče Katarina ter gleda na svoj pas. — Jaz ga ne vidim.

— Odvezal ga je tvoj mož; šel je čarovnika pogledat, dete moje.

— Pogledat je šel?... Žena, jaz sem končana! vskligne Katarina.

— Bog nas tega obvaruj, dete moje! Samo molči, in noben ne izvé ničesar.

— Ubežal je, prokleti antikrist! Ali si slišala, Katarina, ubežal je! reče gospod Da-

dvomljudni borbi, nego v vztrajnem, miroljubnem delu. Pa ako so okolnosti še tako neugodne, po tej poti pridemo gotovo k zaželenemu cilju.

V ožigled saborskega zasedanja moral bi narod hrvatski, v prvi vrsti pa poslanci njegovi, o tej stvari resno, prav resno razmišljati!

Tržni red

živinskim semnjem v deželni stolnem mestu Ljubljani.

(Dalje.)

§ 5. Po § 9. občnega zakona zoper živinsko kugo z dné 29. februarja 1880. leta, drž. zak. št. 35, skrbeti je za to, da živinske semnje primerno nadzorujejo zvedenci.

To nadzorovanje oskrbovati je dolžnost mestnega živinozdravnika, kateremu mora mestni magistrat za vsak primerljaj posebej po potrebi pridodajati v pomoč po jednega ali po več diplomovanih živinozdravnikov.

§ 6. Zvedenci, katerim je naročeno nadzorovati živinski trg, ne smejo ves čas, dokler se goni živina na sejmišče, zapustiti svojega odkazanega jim mesta ter morajo na tanko preiskati vsako na semenj prignano živino, predno jo je dovoljeno gnati na sejmišče.

Ako dotični zvedenec opazi, ali tudi samo sumnji, da je živina okužena, mora takoj ukazati, da se bolna in sumnjiva živina odstrani in pod nadzor dene, ter proužročiti, da se taka živina nemudoma odvêde v tako zvani kontumacijski hlev, ki je za take slučaje pripravljen v mestni klavnici.

Ako okolnosti to zahtevajo, kakor posebno ob času goveje kuge, mora zvedenec takoj ukazati, da se odstrani in pod nadzor dene vsa živina, ki je z bolno ali sumnjivo živino prišla v dotiko; zatorej mora zvedenec proužročiti, da se taka živina nemudoma odvêde v zgoraj omenjeni kontumacijski hlev.

Ta kontumacijski hlev je takó zapreti in dejati pod tak nadzor, da nikakor ni mogoče, da bi v njem zaprta živina prišla v kakšno dotiko z drugo za okuženje dovzetno živino.

Vsak tak dogodek mora živinozdravnik nemudoma naznaniti mestnemu magistratu.

§ 7. Ravno tako, t. j. živino odločiti in to mestnemu magistratu naznaniti, kakor predstojéči § 6 to predpisuje o bolni in sumnjivi živini, ravnati je tudi z živino negotovega prihoda, t. j. s tako živino, o kateri se ne vé za gotovo, če res prihaja iz neokuženega kraja, toda s tem razločkom, da take živine ni devati v zgoraj omenjeni kontumacijski hlev, ampak postaviti jo na nalašč v to določen prostor na dvorišči mestne klavnice ter ondu paziti na njó.

Taka živina se mora po § 9 občnega zakona zoper živinsko kugo z dné 29. febr. 1880., drž. zak. št. 35, brez izimka pobiti v sejmskem kraju.

nilo ter pristopi k svoji ženi. Iz oči mu je švigal ogenj: sablja o boku njegovem tresla se je in zvenčala. Katarina obledí na smrt.

— Izpuštil ga je kdo, ljubi moj mož, spregovori trepetaje.

— Izpuštil, kaj pak; ali izpuštil ga je hudič sam. Le poglej; mesto njega je drvo zakovano v železo. Bog je uže tako naredil, da se hudič ne boji kozaških lap! Ako bi kak mojih kozakov na to le v glavi pomislil in bi jaz to izvedel... še kazni ne bi mu znal najti!

— In ako bi to bila jaz?... reče nehote Katarina, prestraši se in umolkne.

— Ako bi si bila ti to izmislila, ne bila bi moja žena. Jaz bi te zašil v meh in potopil prav sredi Dnêpra!...

Katarini zapré se sapa in zdi se ji, da so se lasje na njeni glavi počeli krojiti.

VIII.

Na mejni cesti, v krčmi, zbrali so se Léhi in popivajo uže dva dni. Ni ravno malo vse te druhal. Gotovo so se zbrali, da bi kje navalili čez mejo; nekateri imajo celó muškete; z ostrogami rožljajo in žvenketajo sê

§ 8. Stroške, kateri nastanejo iz zvedenskega nadzorovanja živinskih semnjev, kakor ga ukazujejo predstojéči §§ 5 do 7, mora po § 43 zakona zoper živinsko kugo z dné 29. februarja 1880. l., drž. zak. št. 35, plačati mestna občina ljubljanska kot sejmski opravilnec.

§ 9. Živina se začne na živinsko sejmišče goniti v dôbi od 1. oktobra do 30. aprila ob 7. uri zjutraj, v dôbi od 1. maja do 30. septembra ob 6. uri zjutraj, in dogon mora ob 12. uri opoldne zvršen biti.

§ 10. Živina se sme na živinsko sejmišče goniti samó skozi vhode, ki so za to posebno določeni.

Živinski lastniki ali njih postavljenici morajo na trg prignano živino gnati na odkazani jim prostor ter skrbeti za to, da je živina dobro privezana in varovana.

§ 11. Semenjam sam se začneja dve uri po tistem času, ki je v § 7. za začetek živinskega dogona določen, tedaj v dôbi od 1. oktobra do 30. aprila ob 9. uri dopoldne in v dôbi od 1. maja do 30. septembra ob 8. uri dopoldne.

Trgovanje na semnji se skozi vse leto završuje ob 3. uri popoldne.

§ 12. Pred pričetkom in po završetku semnja (§ 11) — in pričetek kakor tudi završetak semnja je z zvoncec dati na znanje — se na sejmišči ne sme izvršiti nobena prodaja.

Tudi je pred pričetkom semnja pristop na živinsko sejmišče samo lastnikom na trg prignane živine in njih postavljenecem dovoljen.

Prepovedano je tisti semnji dan kupljeno živino na trgu samem spet prodajati.

§ 13. Katere davščine je mestna občina ljubljanska po § 69 obrtnega reda z dné 15. marcija 1883. l., drž. zak. št. 39, opravljena zahtevati od obiskovalcev semnja, to določuje v prilogi A ustanovljeni cenovnik za tržne pristojbine.

Ta cenovnik za tržne pristojbine je na živinskem sejmišči, in to v vsakem v § 3 navedenih štirih oddelkih, kakor tudi pri vходу, v § 10 omenjenem, tako nabiti, da si ga vsak lahko ogleda.

§ 14. Po cenovniku ustanovljene tržne pristojbine je pri ustupu na živinsko sejmišče plačati v to postavljenim organom proti izročilu plačilnega listka (bolete).

Ta plačilni listek ohrani svojo veljavo, dokler ostane živina na prostoru, v § 3 določenem.

(Dalje prihodnjič.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Volitve za deželne zборе sicer še niso razpisane, vendar se stranke, posebno na Moravskem in Štajerskem, uže sedaj pripravljajo

sabljami; gospodje se veselê in širokoustijo, govore o svojih delih, katerih nikdar niso izvršili, zasmehujejo pravoslavje, nazivajo ukrajinski narod hlapce svoje, šopirno si vrtê brke in šopirno valjajo se po klopéh, visoko noseč svoje glave. Ž njimi je tudi rimski pop; ali ta njih pop je ravno tak, kakor oni; celo po zunanosti ni podoben kristjanskemu popu: on pije in veseljači se ž njimi in z nečistim svojim jezikom govori o nečistih stvarih. Tudi služabniki ne stojê v ničemur za njimi; zavihali so si rokave raztrganih svojih županov in hodijo košato, kakor bi bili ne vem kako prebrisani. V karte igrajo, s kartami bijejo drug drugega po nosu; sê saboj pripeljali so tujih žen; ropotajo in se derejo!... Gospodje so kakor besni in zbijajo vsakovrstne šale: žida grabijo za brado in na nepravno čelo slikajo mu križ; na babe steljajo s puškami, katere so nabili brez krogel, in plešejo krakóvjak z nečistim svojim popom. Tako pohujšljivo se celo Tatarji ne vedejo na ruski zemlji; očitvidno ji je zasodil Bog, da mora za svoje grehe trpeti tako sramoto. Med splošnim hrupom sliši se tudi, da govorê o zadnêprovski vasi gospoda Danila, o lepi

na to velevažno akcijo. Osebito na Štajerskem bode borba zeló ostrá; želeti je, da štajerski Slovenci napnó vse svoje moči, da se vender enkrat otrêsejo Foreggerjev, Schmiedererjev in sploh te baže nevarnih hujskačev.

Kakor se z Dunaja poroča, biva sedaj v prestolnici ogerski ministarski predsednik Tisza; prišel je na Dunaj, da se definitivno določi, kedaj se ima zaključiti ogerski državni zbor ter razpisati nove volitve. Verjetno je, da bode zbor razpuščen dné 20. t. m. in da se bodo volitve vršile uže početkom meseca junija. Zbor zaključil se bode s prestolnim govorom, o kojega zadržaju se je tudi razpravljalo.

Tuje dežele.

Razpor med Francosko in Kino ni še po polnem končan in uže se poroča, da se na obzorju francoske politike prikazuje nov oblak: **prepír z Marokom.** Sultan maroški obotavlja se odstaviti guvernêrja pokrajine Vazan, kakor to zahteva francoski poslanec. Verjetno je, da se na afrikanskem obrežju vsled tega porodi novi Tonkin. Kakor „agencija Havas“ poroča, voljna je španska vlada popustiti svojo dosedanjó politiko ter zvezati se s Francosko, da „zajedno rešita nekatera obstoječa vprašanja“.

Iz Gibraltara se poroča, da so v San Roque zaprli višjega španskega carinskega uradnika, pri katerem so našli mnogo revolucionarnih spisov. V Algecirasu dejani so trije oficirji radi istega uzroka pod ključ.

Ker se angleška vlada še vedno obotavlja storiti potrebne korake, da reši — ako je sploh še mogoče — generala Gordona, pričeli so angleški listi zbirati milodare v to svrhu, da se organizirajo dobrovoljne čete ter da hitê v pomoč obkoljenemu Kartumu. Bojimo se, da ta pomoč pač prepozno pride.

V severno-amerikanskih Zjedinjenih državah vršile so se pred kratkem volitve poslancev za narodno skupščino. Od 820 poslancev je 340 Blainovih, čez 300 Arthurovih in čez 100 Edmundovih pristašev. Mogoče je torej, da v prihodnje ne bode več Arthur, nego Blaine za prezidenta amerikske unije izvoljen.

Dopisi.

Iz krške okolice, 2. maja. [Izv. dop.] Razprava o tičjem varstvu v včerajšnjem „Lj. Listu“ me je spodbudila, da tudi par vrstic o tej važni reči sl. uredništvu ponudim. Pri nas imamo sedaj še dosti tičev, in veselja igra človeku srce, če stopi zjutraj ali pa zvečer na prosto in sliši raznih pevčic sladke melodije. Tu čuješ slavca, tam kosa, drozga, penico; ves dan pa žvrgolijo liščeki, repnice in drugi tičji drobiž. A kakor drugod, se tudi pri nas ne manjka niti tičjih prijateljev, ki iz same ljubezni vsako pomlad pokončajo

njegovi ženi... Na dobro delo ni se zbrala ta druhal.

IX.

Gospod Danilo sedi za mizo v spalnici svoji, opira se na laket in misli. Na klopi pri peči sedi gospa Katarina in poje pesem.

— Meni je tako grustno, žena! reče gospod Danilo: — glava me boli in srce me boli; tako težko mi je! očitvidno se mi uže približuje smrt.

— O neprecenljivi mož moj! Nagni svojo glavo k meni! Zakaj snuješ v sebi tako črne misli? pomisli za se, Katarina, ali ne upa si tega glasno izreči. Hudo ji dé, ako bi se s krivdo v srcu dala poljubljati svojemu možu.

— Čuj, žena moja, reče Danilo: — ne zapusti sina, kader mene več ne bo; Bog ne da ti sreče, ako ga zavržeš, ni na tem ni na onem svetu; težko bodo trohnele tedaj moje kosti v vlažni zemlji; ali še težje bo duši moji!

— Kaj govoriš, mož moj? Ali nisi ti sam zasmehoval nas, slabih žensk? Sedaj pa sam govoriš kakor slaba žena; ti boš moral še dolgo živeti.

(Dalje prihodnjič.)

precejšno število slavic, niti obilih sovražnikov, ki iz same dobičkarije in — snedarije — podavijo veliko število mladih tičic, da vstrežejo zahtevam marsikatero kuhinje in svojih žolodcev.

Tukaj je navada, da se spravijo taki tičji volkovi ob nedeljah, mesto da bi šli k službi božji, v gozd, kjer iščejo tičjih gnezd in vse spraznijo, naj bodo tički kakoršni hočejo. Seboj vzamejo ponve, ali pa celo kotličke, potem pa crejo in se gosté, ko nekaj Izraelci s prepelicami v puščavi. Tega pa ne delajo otroci, ampak možje pri popolni pameti! Kako taki zgledi vplivajo na mladino, si lahko vsak misli. Kaj si pa učenci mislijo, ko slišijo v šoli, da je prepovedano tičice loviti, jim mlade pobirati in jih pokončevati; ko čujejo, da zakon občutljivo kaznuje tako postopanje, — ko pa doma slišijo očeta hvaliti se, koliko mladih tičkov je v gozdu polovil in — spekel! Enako delajo tudi čredniki. Ti ljudje menda celo mislijo, da so tiči po gozdih le zavoljo njih, da si ž njimi napravijo kak dober grižljaj. — Vse to pa se godi tako očito, da je vsem prebivalcem dotične občine znano, samo županu menda ne. Drugači je neumljivo, da županstvo to trpi, da takih ljudi ne ovadi gosposki. To še ni zadosti, če se pred cerkvijo tičja postava okliče, potem pa se nihče ne zmeni, se li spolnuje ali ne!

Če bo tako šlo, bo zginilo tudi po naših krajih prijetno petje tičic in število škodljivih žužkov se bo silno pomnožilo. Umestno bi bilo, da bi c. kr. okrajna glavarstva strogo in brezobzirno postopala s tičjimi volkovi in vsemi onimi, ki v tem oziru svojih dolžnostij ne spolnujejo.

Pred par leti sem naletel na c. kr. gozdne varuha, ki je nesel iz gozda navadno sovo. Vprašam ga, zakaj je on, ki je gozdar, to koristno tico vstrelil. Odgovori mi, da vstrelil vsako sovo, če jo le dobi, ker nobena tica nima boljšega mesa od sove! Tako je govoril c. kr. gozdni varuh. Kaj hočemo pričakovati pa od nevednega kmeta? Nek drug lovec je trdil, da bi bilo treba pokončavati vse postolke; ker le postolke so krive, da ni toliko prepelice, kolikor bi jih lovci želeli. Tako ima menda vsaka tica za kak stan kako napako; toraj si ljudje mislijo, pokončajmo kar mlade, da nam, ko odrastejo, ne bodo škode delale!

Iz loškega kraja na Notranjskem, 4. maja. (Izv. dop.) Čestiti dopisovalci slovenskih listov naj bi posebno pozornost obračali na kmetijske razmere naše dežele, kajti v obče so na Slovenskem kmetijstva kolikor toliko zanemarjena in v slabem stanju; izjem imamo primere malo. Zatorej naj mi bode dovoljeno, da naštejemo tudi jaz nekatere vzroke, kateri bi se morali najprej v poštev jemati, preden bi se za napredek kmetijstva kaj storilo.

Izmed veliko družih omenim danes le dva; v prvi vrsti je žganje. O tem strupu bi imel od tukaj marsikaj pisati, toda v sedanjem času so vsi časniki že preveč napolnjeni z enakimi pritožbami; zato opomnim le to, da kakor povsodi, tako tudi tukaj ta strupena pijača pogubno deluje; ako bo še dolgo tako šlo, bo prišlo naše prebivalstvo ob ves pravi um, in kar je še več ob — vso pravost in vero!

Za žganjem pride ponočevanje. Tudi o tem se sme trditi, da, dokler bodo kmetijski sinovi po noči po vaseh razgrajali, po dnevu pa spali, toliko časa ne more nihče iskati med njimi prave podlage kmetijstvu, to je dobrih gospodarjev; zatorej je prva potreba, da bi se ponočevanje kolikor je mogoče odpravilo; dokler pa tega ni, je vse drugo prizadevanje skorej zastoj.

Naj se pogleda po sedanji mladini moškega spola; komaj dokonča fant nedeljsko šolo, pa so ga že po noči polni vsi koti! Kako more postati iz tacega mladenca pravi gospodar, ki se že v zgodnji mladosti vsega nepotrebnega navadi, dobrega pa nič? — Toliko za sedaj; ako bo mogoče, v prihodnjic kaj več.

Razne vesti.

— („Ljubezen gotova bolezen“) pravi naša narodna pesem... V Spodnjem Berczkeru na Ogerskem se je notarijski adjunkt Pakh zaljubil v hčerko tamošnjega grškega župnika. Dekle ga je tudi ljubila — a čez nekaj časa mu na kratko pové, da je njuna ljubezen pri kraju; adjunkt potegne samokres in ustrelil na ljubimko, potem pa pomeri na-se. Njemu so iztrgali orožje iz rok, dekle pa je dolgo ležala ranjena. Ko je zopet okrevala, odpustila je ta čin nekdanjemu svojemu ljubemu. Sodnija pa je bila bolj trdovratna in obsodila je Pakha na dveletno ječo. Ko so ga imeli pripriti (med preiskavo je bil prost), prišel je zopet k deklici in v novič streljal nanjo! Potem pa je sprožil dvakrat v svoja prsa in se zgrudil mrtev na tla. Deklica k sreči ni hudo ranjena in upati je, da se kmalu ozdravi.

— (Osleparjen kmet.) K kočarju Francu Šilaku v Bregovcah pri Ptuji prišel je te dni mož, ki je pravil, da je bil zaprt na Hrvaškem in da ima v obližji mnogo denarja zakopanega. Vendar ga ne more sam vzdigniti, mora mu še drug človek pomagati. Šilak je bil takoj pripravljen. Kopala sta na določenem mestu in res kmalu se prikažejo zlati, suhi zlati! Tujec je trdil, da ima tudi na Ogerskem enak zaklad. A ker ni imel denarjev za pot, dal mu je Šilak 60 gold. Poslednjemu ostalo je nekaj zlatov in up, da jih bode še več dobil. Tujca pa ni bilo več nazaj in ko je Šilak zlate bolj natanko ogledal, videl je, da so navadne — igralne marke!

— (Velikansk časnik.) „Il Petit Journal“ v Parizu je najbolj čitan list na svetu. Njega razmere zboljšujejo se leto za leto. L. 1881 ga tiskalo se je 675 000 izvorov, dandanes poskočilo je število že na 795 000. L. 1881 imel je čistega dobička 3 311 177 frk. Ta list, kateri se po 1 centim prodaja, živi kacic 11 400 oseb, od glavnega urednika pa do zadnjega prodajalca na ulici.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Cesar je z Najvišjim odlokom dné 27. aprila t. l. mnogoletnemu vodji izpraševalne komisije za realke, umirovljenemu profesorju tehnične visoke šole na Dunaji, Ivanu Hönig, podelil v priznanje izvrstnega delovanja naslov in značaj dvornega svetnika, profesorju tehnične visoke šole v Gradci, Ivanu Rognerju, pa je podelil plemstvo.

— (Imenovanje.) Cesar je z Najvišjim odlokom z dné 28. aprila t. l. stavbenemu svetniku Karolu Pompetu v Ljubljani o priliki naprošenega umirovljenja podelil za mnogoletno, zvesto in izvrstno službovanje naslov stavbenega nadsvetnika.

— (Deputacija.) Danes zjutraj ob 11. uri podala se je deputacija ljubljanskega mestnega zbora, zastopana po g. županu Pet. Grasselli-ju in gg. odbornikih Hribarju in Petričiču, k g. deželnemu predsedniku, prosit ga, da blagovoli presvetlemu cesarju izraziti sožaljenje glavnega mesta vojvodine kranjske povodom smrti Nj. veličanstva cesarice Marije Ane.

— (Izžrebane srečke ljubljanskega mestnega posojila.) V dan 2. maja je bilo izžrebanih sledečih 120 srečk ljubljanskega mestnega posojila, in sicer: št. 22 965 z dobitkom v znesku 20 000 gold.; št. 61 845 z dobitkom 1500 gold.; št. 543 z dobitkom 500 gold.; št. 51 188 z dobitkom 500 gold., in številke: 2120 2425 2569 3174 3650 4591 5295 5710 6039 6462 7098 7319 7827 8317 8400 8791 8874 8949 9550 9840 10655 10950 12012 12518 12751 13158 14690 14993 15148 15576 17209 18131 18455 18663 19365 20036 20490 20594 23019 23652 25193 25414 26418 26494 26717 26743 26773 26826 27487 27506 27595 28940 29454 29476 31001 33324 34184 34222 34672 34831 34929 35247 37275 37869 37921 38179 38544 40131 40902 41632 42245 42880 44698 46051 47068 47687 48701 49459 49933 50615 51437 53024 53606 55041 55169 56284 56726 56772 57945 58062 58911 59594 61181 61376 62401 63097 63774 63954 64424 64746 64981 65195 65276 65497 65667 65971 66387 66502 66969 68409 69294 69673 72404 72766 73090 73590 zadela je vsaka dobiček po 300 gold. Naslednje dozda

izžrebane srečke, in sicer št. 27083 z dobitkom v znesku 2000 gold.; št. 45330 z dobitkom v znesku 1500 gold., št. 33724 in 63093 z dobitkom vsaka po 500 gold.; številke 999 1487 2015 2204 2643 2987 3374 3575 3788 4683 5099 5967 7840 8005 8240 8284 9363 10683 10868 11205 11208 11785 12517 12875 14101 14957 15243 15266 16750 17301 17460 18077 18510 18594 19661 20033 21730 21743 22669 23719 24392 24420 24609 24980 25187 25560 25608 27992 28619 28793 28845 29017 29621 29685 29732 29733 32542 34175 34771 35878 37167 38209 40100 41741 44515 44539 44632 45027 48885 49498 50621 50735 51329 51415 51429 51487 51770 52092 52353 54114 60137 60140 61486 62933 63023 63425 64048 67173 67302 67803 69728 70024 70406 70596 72752 73345 73819 74257 in 74762 z dobitki po 30 gold. se niso še predložile v izplačanje.

— (Katoliško rokodelsko društvo) imelo je včeraj svoj mnogobrojno obiskani občni zbor. Predsednik g. Gnjezdca opisoval je v daljšem lepem govoru svrhu in delovanje katoliških rokodelskih društev, katera imajo namen ohraniti pri rokodelskih pomočnikih ljubezen do katoliške vere in nadomestovati jim v zbiralščih domače družinsko ognjišče, katero je večina pomočnikov, iskajoč si zaslužek, zapustiti morala. Ustanovitelj Kolping je pravo pogodil, ko je ta društva oživel, kajti najboljša sredstva so protisedanjemu anarhizmu. Društvo je štelu lansko leto 84 članov. 111 pomočnikov je prišlo v Ljubljano dela iskat, a dobili so ga le trije, ki so društvu pristopili. Drugim skrbelo je društvo za prenočišče. Novih udov je vseh pristopilo 42. Dohodkov je imelo društvo 410 gl. 68 kr., stroškov pa 268 gl. 44 kr., tako da je ostalo v blagajnici 142 gl. 24 kr. Blagajnični posel je prav vestno opravljal gosp. Josip Gerber, za kar se mu predsednik zahvali. Kupilo je društvo lansko leto pol vrta od gospe Schreinerjeve v Poljski ulici, kateri prostor ima dolžine 25' 5" in širine 12 1/2' in na katerem se bode prihodnje leto zidal društveni dom. Veljal je prostor 2000 gold., ali iz društvene blagajnice trebalo je vzeti le 367 gold., ker je ostali znesek darovala blaga ranjka društvena dobrotnica gospa Schupeutz. Za društveni dom so darovali po oporoki ranjki knezoškof dr. Pogačar 100 gld., gospod Jože Bernard 100 gold., dobrotnik kateri se neče imenovati, 50 gld.; društveniki pa 28 gld. Društveno prvotno premoženje obsega 1279 gld. 83 kr., ki so naloženi v obrtniškem hranilnem društvu, potem dar ranjcega gosp. Samasse v znesku 1000 gld. in obligacije, vredne 550 gld. Za bolne ude izdalo se je lansko leto 88 gld. Premoženja ima bolnišna blagajnica 361 goldinarjev. Posebno gorko zahvalo izreka predsednik svojemu namestniku, čestitemu g. katehetu A. Kržiču, kateri poučuje društvenike z izvrstnim vspehom v petji, g. inženirju Čermaku, kateri uči risanje, g. M. Kolarju, kateri uči zgodovino, in gosp. Gebi, kateri poučuje v fiziki. Hvaležno se spominja g. predsednik tudi ranjcega knezoškofa dr. Pogačarja, društvenega pokrovitelja, umrle gospe Schupeutzeve in gg. M. Schreinerja in M. Gerberja, kateri so ustanovljali društvo. Vajencev je prihajalo v društvo 149, kateri so se prav pridno učili in se odlikovali z lepim vedenjem. V prostovoljno hranilnico vložili so 46 gld. — Konečno izreče zbor toplo zahvalo g. predsedniku Gnjezdi, na kar se zborovanje zaključuje.

— (Tatvina.) Posestniku Luki Višnikarju iz Škofje Rize (v okraji krškem) vkradel je 29. aprila lastni hlapec iz zaprte skrinje nekaj obleke in denarjev ter ga oškodoval za 20 gld. Potem je nezvesti hlapec pobegnul čez Savo proti Hrastniku in sedaj ga zandarmarija išče. Lopov je še mlad in spoznati ga je lahko, ker nema na levi roki mazinca in perstaneca. — V noči med 24. in 15. aprilom pa so prodrli neznani tatje skozi strop v vinski hram Franca Kralja z Jezera ter mu odnesli kakih 15 litrov vina. Sumi se, da je bil njihov sotrudnik tudi nekov Martin Ajdovšek iz Cerovca. Ta človek ima celo vrsto tatvin na vesti. 27. aprila pokrat je posestniku Francu Ajdovšku iz vinskega hrama slanina, jajec in ječmena, kmalu potem pa še lepo kokoš odnesel. Druzemu posestniku v Radni Vasi je vzel „kramp“, tretjemu pa

zopet ječmena, spodnje hlače, dva svedra, dva dleta in veliko klobaso — nič ni bil izbirljen. Vkradene reči je podaril znancem, deloma pa jih je prodal; klobaso je privoščil samemu sebi. Ajdovšek je znan in nevaren tat; žandarmerija ga pridno zasleduje; a do sedaj lopova še ni dobila v pest.

— (Pretep.) V gostilnici Ivana Fajdige v Zgošah nastal je 26. aprila zvečer prepir med kmetskimi fanti. Nekov France Župán je založil svojemu sosedu Pavletu Westerju krepko zaušnico in videlo se je, da bi jih rad dal še več — ko bi gostilničar ne bil stopil na noge in spravil nemirneže iz sobe pred hišo. Tu pa je posegel Wester po nož in z njim jel obdelovati Župána. Zadrli mu je ojstrino dvakrat globoko v komolec leve roke, v desno koleno, v hrbet in za desno uho. Vsled obilne zgube krvi se je Župán komaj privlekel do Zapuša, od koder so ga peljali z vozom domov. Ranjen je težko. Wester pa je pobral peté in sedaj se skriva žandarmeriji.

— (Blagoslavljanje zastave.) Iz Gorice se nam poroča: Pri nas bodo 8. junija blagoslovili novo zastavo pešpolka princa Ludvika Bavarkega. Presv. cesarica je vsled prošnje poveljništva prevzela kumstvo in določila za namestnico soprogo polkovnikovo, gospo Albertino Androvske. Za svečanost se delajo velike priprave, in nadejati se smemo, da se bode patrijična slovesnost sijajno vršila.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani 5. maja.

Navzočnih je 21 odbornikov; predseduje župan g. Grasselli. Gospod župan pravi, da mora začeti današnje sejo s tužnim poročilom (odborniki vstanejo s sedežev) o bridki izgubi, katera je zadela presvetlo cesarsko rodbino, ker je umrla presvetla cesarica Marija Ana v 81. letu svojega življenja. Mestni zbor, svest si svojih lojalnih tradicij, bode izrazil svoje sožaljenje cesarski obitelji po posebni deputaciji, katera bode visoko čestitega gospoda deželnega predsednika naprosila, da sožaljenje mestnega zastopa poroča na Najvišje mesto. Kot člene tej deputaciji izvoli g. župan gg. Hribarja in Petričiča. Gospod župan nadalje omenja nenadne smrti someščana g. kanonika dr. Gogala, katerega ime se je v zadnjem času imenovalo mnogokrat, da bode imenovan knezoškofom ljubljanskim. Gosp. župan je uverjen, da je ravnal v soglasji z mestnim zastopom, da je na krsto blagega dobrotnika sirot v imenu ljubljanskega mesta položiti pustil venec. (Dobro, dobro!) Gospod župan vabi mestne zastopnike, da v znamenje sožaljenja vstanejo s sedežev. (Se zgodi.)

Konečno naznanja gospod župan pismo gospoda profesorja Križnarja, v katerem se le-ta zaradi bolehnosti in preobilih opravi odpoveduje mestnemu odborništvu. Pismo se izroča personalnemu in pravnemu odseku v poročanje. Dr. Zarnik poroča v imenu personalnega in pravnega odseka o izvršenih dopolnilnih volitvah. Volitve za tretji in drugi razred se odobré, zastran prvega razreda se pa sklène, da sta izvoljena gg. dr. vitez Bleiweis Trsteniški in Petričič na tri, gosp. Peterca na eno leto; mesto g. Fortune, ki se je odborništvu odpovedal, naj se razpiše nova volitev, določitev dneva naj se prepusti županu. Gospod Hribar pravi, da je nove volitve le treba tedaj, če izstopi pet članov, naj bi se tedaj volitev mesto g. Fortune opustila.

Gospod Murnik pa zagovarja po določbah mestnega statuta novo volitev, kar slednjič tudi obvelja. Na predlog gospoda Hribarja izreče mestni zbor, obžalovaje, da se je gosp. Fortune odpovedal odborništvu, gosp. Fortune za njegovo dolgoletno uspešno delovanje v mestnem zboru zahvala. Gosp. župan Grasselli pristavlja, da gre zahvala gospodu Fortune posebno kot večletnemu članu magistratnega odseka, v katerem je mnogo koristil zlasti s svojimi praktičnimi nasveti. Mestni zbor temu soglasno pritrdi. V imenu stavbenega odseka poroča gosp. Murnik o določitvi stavbene črte na Emonski cesti, katera se po dolgem razgovoru določi v smislu odsekovega predloga, da bo v isti ravni črti z Baumgartnerjevo (Dreotovo) hišo in z mostom na Trnovski cerkvi. Gospod Hribar

poroča v imenu odseka za olupšavo mesta o prošnji gospe Marije Voltmann, da bi se jej dovolila na njivi v Lattermannovem drevoredu proti Šiški graditi slaščičarski paviljon. Po dolgem razgovoru se sprejme odsekove predlog, da mora prosilka graditi paviljon po načrtih mestnega stavbenega urada, zagraditi 200 m. prostora z meter visoko žično vrvo, ter pokriti na svoje troške ves jarek ob prostoru. Za to dobi prostor za dve leti brezplačno, potem pa proti najemščini desetih goldinarjev na leto. Prostor se dovoljuje na dve leti, potem pa proti polletni odpovedi, in sicer le gospej Voltmannovi; ako bi hotela paviljon komu prodati, mora temu pritrčiti mestni zbor.

Gospod Hribar nasvetuje v imenu odseka za olupšavo mesta, naj bi se za napravo kipa najade na vodnjaku za tivolskim gradom, ker je sedajni pokvarjen, dovolilo 250 gld., da bode zopet ko prej iz kipa tekla voda. Dr. Drč se temu protivi in misli, naj bi se zadeva izročila finančnemu odseku.

Dr. vitez Bleiweis Trsteniški mu pritrdi; tudi on ni zato, da bi se toliko žrtvovalo, ker je voda v tem vodnjaku slaba. Gosp. Hribar zavrača ugovore ter naglašja, da se bodo novci vzeli iz uže za olupšavo mesta dovoljenih 3000 gld. Pri glasovanju ostane predlog gosp. dr. Drča v manjšini in sprejme se nasvet poročevalcev.

Gospod Tomek predlaga, da bi se na prostoru za živinski semenj, kjer se dela lesena ograja, to delo ustavilo in se napravila na kamenitnem podzidji železna ograja, ki bi delj časa trajala. Tudi g. Hribar podpira ta predlog. Gosp. Peterca pa omenja, da bode lesena ograja uže v dveh tednih končana in se bode na vsak način plačati morala. Tudi gospod župan Grasselli pritrdi in misli, ker ima mesto uže dosti troškov za živinski prostor s posipanjem itd., naj bi za sedaj zadostila lesena ograja in naprava železne se odložila na boljše čase. Pri glasovanju se predlog gosp. Tomeka ne sprejme in potem se sklène javna seja.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 6. maja. V državnem zboru se predsednik z jako toplino besedami spominja umrle cesarice ter povzdiguje njene izredne lastnosti. Zbornica burno pritrjeva njegovemu govoru ter ga pooblasti, Nj. veličanstvu cesarju izraziti sožaljenje državnega zbora. — Bärnfeind interpeluje, zakaj da se brambovi vadijo tudi ob nedeljah in praznikih. Reschauer protestuje zoper obrekovalne Schönererjeve izjave; Schönererja ni v zbornici. Predsednik Schönererja zaradi napadov na verske konfesije, narode in vlado v prejšnji seji k redu pozivlje.

Dunaj, 6. maja. Nj. veličanstvo cesarica je zadržana vsled pričete šesttedenskega zdravljenja pri dr. Metzgerji v Amsterdamu in ne more torej odpotovati na Dunaj ter se udeležiti pogrebnih obredov povodom smrti cesarice Marije Ane.

Peterburg, 6. maja. Minister notranjih zadev poslal je Gacuknim Novinam na podlagi tiskovnega zakona in vrhne tiskovne uprave drugo svarjenje. — Listi poročajo, da se bolgarski vojni minister Kantakucen pričakuje vsak čas v Peterburgu.

Berolin, 5. maja. Poljski list „Czas“ je prinesel vest, da je Bismarck opozoril dunajsko vlado, kako je preveliko pospeševanje poljskega življa nevarno za Nemčijo in Rusko. „Nordd. allg. Ztg.“ pa sedaj javlja, da je ta vest po polnem izmišljena; list tudi oporeka novici, da se nameravata sniti cesar Viljem in ruski car.

Rim, 5. maja. Kralj je naročil Robilantu, da naj na Dunaji v njegovem imenu izrazi sočutje in zastopa kraljevi par pri pogrebu umrle cesarice; vkazalo se je dvajsetdnevno žalovanje.

Pariz, 5. maja. Francoska vlada je pretrgala diplomatsko zvezo z Marokom.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 6. maja.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	gld. 80.35
» » » srebro	81.40
Zlata renta	101.40
5% avstr. renta	95.95
Delnice narodne banke	857.—
Kreditne delnice	317.60
London 10 lir sterling	121.50
20 frankovec	9.65
Cekini c. kr.	5.72
100 drž. mark	59.50

Tujci.

Dne 4. maja.

Pri Maliči: Kohustam, trgovec, iz Furtha. — Schiller in Riller, trgovca, z Dunaja. — Dr. Schak s soprogo iz Trsta. — Marquis Gozani, c. kr. nadporočnik, in marquis Gozani Ivan z Dunaja. — Mali, fabrikant, iz Tržiča. — Smola, zemlj. posestnik, iz Rudolfovega. — Jellenz, irhar, iz Celja.

Pri Slonu: Deutsch, trgovec, z Dunaja. — Habesser, trgovec, iz Brna. — Erian, trgovec, iz Beljaka. — Stern, c. kr. ritmojster, iz Gottendorfa. — Stepischnegg, inženér, z rodbino iz Opuznja (Dalm.) — Höger, nadučitelj, iz Štajerskega.

Pri Tavčarji: Rosenauer z rodbino z Reke. — Troger in Brenc, trgovca, iz Maribora. — Brenc, trgovec, iz Rakeka.

Pri Južnem kolodvoru: Eisenstädter, trgovec, iz Schladninga. — Rusold, trgovec, iz Maribora. — Hebar in Dogan, posestnika, iz Lašč. — Slovnik Jos. in Marija z Vrhniče. — Marco, lesni trgovec, in Payer, posestnik, iz Trsta. — Schilinfeld, agent, iz Gorice.

Pri Avstr. carji: Ahačič in Pirc, trgovca, iz Tržiča. — Rotter, želez. uradnik, iz Schluppa. — Aubel, zasebnik, iz Trsta. — Demšar, učiteljica, iz Zalega Loga. — Medved, učiteljica, iz Črnega Vrha.

Umrli so:

Dne 4. maja. Janez Travnik, posestnik (kaznenec), 55 l., na Gradu št. 12, tuberkuloza. — Janez Globevnik, delavec (kaznenec), 43 l., na Gradu št. 12, gnojino vnetje.

Dne 5. maja. Janez Kastelic, delavec (kaznenec), 29 l., otrpnenje možjan. — Adolf Potokar, sin delavca, 5½ l., Poljanska cesta št. 18, difteritika.

V bolnici:

Dne 2. maja. Josip Podlipec, zidar, 32 l., plućna tuberkuloza.

Dne 3. maja. Janez Petrič, delavec, 40 l., plućna tuberkuloza.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
5. maja	7. zjutraj	730.40	+15.8	jzp. sl.	d. js.	3.50 dež
	2. pop.	728.45	+20.3	jzp. s.	p. js.	
	9. zvečer	728.41	+14.6	jzp. sl.	dl. js.	

Klanjajoč se neizvedljivim sklepom Božje previdnosti ginjenega srca naznanjamo sorodnikom in znancem, da je Gospod življenja in smrti našega preljubega brata, prečastitega, visokorodnega gospoda

Janeza Gogalo

korarja stolne cerkve, doktorja sv. pisma, vodjo duh. seminarija, viteza železne krone III. reda i. t. d., i. t. d.

v nedeljo 4. maja ob 8½ uri zvečer v 59. letu svoje starosti, previdenega z vsemi sv. zakramenti za umirajoče, k sebi poklical v večnost.

Pogreb bode v torek popoldne ob 4½ uri.

Le eno prošnjo imamo, spominjajte se preljubega brata v pobožni molitvi!

V Ljubljani 5. maja 1884.

Fran Gogala, Ferdinand Gogala, brata.

Marija Gogala, Jožefa Köstel, roj. Gogala, Neža Götzel, roj. Gogala, sestre.